Συνέλευση για μια Αποστρατιωτικοποιημένη Λευκωσία

Παγκόσμια Μέρα Δράσης για τις Στρατιωτικές Δαπάνες 2015: Μειώστε τις Στρατιωτικές Δαπάνες, Χρηματοδοτείστε τις Ανθρώπινες Ανάγκες!

Παρασκευή, 17 Απριλίου 2015, 15:30, Βουλή της Κυπριακής Δημοκρατίας

Πέντε χρόνια χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης στην Κύπρο και ακόμα υπάρχει ένας ελέφαντας στην Λευκωσία για τον οποίο ελάχιστοι μιλούν. Ο ελέφαντας αυτός είναι ο ρόλος των στρατιωτικών δαπανών στη δημιουργία και διαιώνιση της οικονομικής κρίσης. Την στιγμή που πετσοκόβονται οι κοινωνικές υποδομές, οι δαπάνες σε εξοπλιστικά προγράμματα παραμένουν αμείωτες. Καθώς οι μισθοί και οι συντάξεις μειώνονται, η βιομηχανία όπλων συνεχίζει να κερδοσκοπεί από νέες παραγγελίες και εκκρεμή χρέη.

Σε αντιδιαστολή, οι πιο έντονες φωνές διαμαρτυρίας στη Λευκωσία είναι οι σειρήνες εθνικιστικών πολιτικών και στρατιωτικών λομπίστων, που προειδοποιούν για επικείμενη «καταστροφή» στην περίπτωση που γίνουν περαιτέρω μειώσεις στις στρατιωτικές δαπάνες. Πιστεύουμε ότι η πραγματική καταστροφή προκαλείται από τις χρόνιες υπέρογκες στρατιωτικές δαπάνες και τις διεφθαρμένες εξοπλιστικές συμφωνίες. Αυτή η δυναμική συνεισέφερε σημαντικά στη διόγκωση του χρηματοπιστωτικού χρέους και συνεχίζει να επιβαρύνει το δημόσιο προϋπολογισμό. Η ισχύς του στρατιωτικού-βιομηχανικού λόμπι καθιστά οποιεσδήποτε περικοπές ακόμα πιο απίθανες. Αυτό καταδεικνύεται εντονότερα από το γεγονός ότι οι κυβερνήσεις των πλουσιότερων κρατών-μελών της ΕΕ, ενώ απαιτούν ακόμα μεγαλύτερες θυσίες σε κοινωνικές περικοπές, δεν αναφέρουν τίποτα και στην πραγματικότητα ασκούν έντονες παρασκηνιακές πιέσεις ενάντια στις περικοπές των στρατιωτικών δαπανών, λόγω του ότι κάτι τέτοιο θα έβλαπτε τις δικές τους βιομηχανίες όπλων.

Θεωρούμε ότι:

- Τα υψηλότατα επίπεδα στρατιωτικών δαπανών έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη δημιουργία του χρηματοπιστωτικού χρέους.
- Τα χρέη που προήλθαν από αγορές όπλων ήταν συχνά προϊόν διεφθαρμένων συμφωνιών μεταξύ κυβερνητικών αξιωματούχων, αλλά εξοφλούνται από τους απλούς ανθρώπους που δεν είχαν ούτε θα έχουν κανένα όφελος από αυτές.
- Παρά το ότι η χώρα έχει επηρεαστεί δραστικά από την κρίση, εξακολουθεί να διατηρεί στρατιωτικές δαπάνες σε επίπεδα συγκρίσιμα ή και ψηλότερα από ότι μια δεκαετία προηγουμένως.
- Όσες περικοπές έγιναν στις στρατιωτικές δαπάνες, αυτές αφορούσαν σχεδόν εξ' ολοκλήρου τους ανθρώπους – μειώσεις προσωπικού, περικοπές μισθών και συντάξεων – και όχι τις αγορές όπλων.
- Ενώ οι πλουσιότερες χώρες στην Ευρωζώνη επιμένουν σε σκληρές περικοπές κοινωνικών δαπανών από τις φτωχότερες χώρες για την εξόφληση των χρεών τους, δεν υποστηρίζουν τις περικοπές σε στρατιωτικές δαπάνες οι οποίες θα απειλούσαν τις πωλήσεις όπλων.
- Οι συνεχιζόμενες ψηλές στρατιωτικές δαπάνες έχουν οδηγήσει σε περαιτέρω στρατιωτικοποίηση της ζωής μας, γεγονός που συγκρούεται με τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την επανένωση του νησιού.
- Οι αυξήσεις των στρατιωτικών δαπανών είναι η λιγότερο αποδοτική μέθοδος δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, ανεξάρτητα από τα υπόλοιπα μειονεκτήματα των στρατιωτικών δαπανών. Σε μία περίοδο όπου υπάρχει επιτακτική ανάγκη δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, η υποστήριξη ενός διογκωμένου και σπάταλου στρατού δεν μπορεί να δικαιολογηθεί δεδομένου του αριθμού των πραγματικών θέσεων εργασίας τις οποίες θα δημιουργούσαν αυτά τα χρήματα εάν επενδύονταν σε άλλους τομείς όπως η δημόσια υγεία, η εκπαίδευση και η περιβαλλοντική προστασία.

Παρά τις ξεκάθαρες αποδείξεις για το πραγματικό κόστος των υψηλών στρατιωτικών δαπανών, εθνικιστές πολιτικοί και στρατιωτικοί κύκλοι, συνεχίζουν να προωθούν μία διαστρεβλωμένη και εξωφρενική αντίληψη σύμφωνα με την οποία οι περικοπές στην άμυνα, απειλούν την ασφάλεια της χώρας.

Αντίθετα, εμείς θεωρούμε ότι σε μία περίοδο όπου η πολιτική της μόνιμης λιτότητας αντιμετωπίζει αυξανόμενες προκλήσεις, υπάρχει ένας τομέας όπου τόσο η Ευρώπη όσο και η Κύπρος θα μπορούσαν να επιβάλουν πολύ αυστηρότερη λιτότητα. Και αυτός είναι ο τομέας των εξοπλιστικών δαπανών και της βιομηχανίας όπλων. Μία μόνιμη περικοπή στις στρατιωτικές δαπάνες μέχρι την πλήρη διάλυση όλων των στρατών που βρίσκονται στο νησί, θα εξοικονομούσε πολλές περισσότερες εκατοντάδες εκατομμυρίων ευρώ. Η διαγραφή των απεχθών χρεών που προήλθαν από διεφθαρμένες εξοπλιστικές συμφωνίες, θα ήταν ένα καλό πρώτο βήμα για να πληρώσουν την κρίση αυτοί που την δημιούργησαν. Τέτοια μέτρα θα αποδείκνυαν ότι στην περίοδο της κρίσης, η Κύπρος είναι όντως διατεθειμένη να επενδύσει σε ένα μέλλον που επιθυμεί ο λαός της και όχι οι στρατοκράτες.

Λόγω της στρατηγικής θέσης και των φυσικών πόρων της, η Κύπρος βρίσκεται για δεκαετίες στο μάτι του κυκλώνα. Ο ανταγωνισμός για κυριαρχία και εκμετάλλευση στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής έχει οδηγήσει σε αναρίθμητες συρράξεις και πολέμους. Τα εξουσιαστικά και απολυταρχικά μετα-αποικιακά καθεστώτα που δημιουργήθηκαν δεν αντιπροσωπεύουν τα συμφέροντα των λαών. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε όλα τα κινήματα που μάχονται για κοινωνική απελευθέρωση και πολιτική χειραφέτηση από οποιαδήποτε τοπική και ξένη επικυριαρχία.

Η Κύπρος είναι μία από τις πιο στρατιωτικοποιημένες περιοχές του πλανήτη. Εμείς που ζούμε εδώ, παγιδευμένοι για δεκαετίες σε μία εθνικιστική σύγκρουση, έχουμε επιτρέψει στις ελίτ να ασκούν την κυριαρχία τους και να διασφαλίζουν έτσι τα συμφέροντα τους στην ευρύτερη περιοχή, χωρίς οποιαδήποτε σθεναρή αντίσταση. Είναι εξαιρετικά σημαντικό να σπάσει η ηγεμονία του εθνικισμού και του μιλιταρισμού. Θα είμαστε παρούσες / παρόντες σε όλες τις προσπάθειες για την αποδόμηση τους.

Κατά την άποψη μας, η στρατιωτικοποίηση όχι απλώς ενδυναμώνει τις εθνικιστικές ιδεολογίες και διαιωνίζει τη διαίρεση του νησιού, αλλά επιπλέον οδηγεί αναπόφευκτα σε περισσότερες θεσμικές διακρίσεις και ενισχύει το ρατσισμό, το σεξισμό και την πατριαρχία. Σε αυτό το – μεταφορικά και κυριολεκτικά – συρματόπλεγμα εξουσιαστικών σχέσεων, η στρατιωτικοποίηση υποστηρίζει το εμπόριο όπλων και αυξάνει τις στρατιωτικές δαπάνες. Την ίδια στιγμή, στην εποχή μίας παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, το 'δημόσιο χρέος' και το 'εθνικό έλλειμμα' αυξάνονται, ενώ οι μισθοί και οι συντάξεις κουρεύονται και οι δημόσιες δαπάνες σε σημαντικότατους τομείς, όπως η κοινωνική πρόνοια και η περιβαλλοντική προστασία, μειώνονται διαρκώς.

Αντιλαμβανόμαστε αυτές τις εξελίξεις ως μια μεγάλη και συνεχή ήττα των ανθρώπων της Κύπρου, οι οποίοι υιοθέτησαν την εθνικιστική αφήγηση και τα μιλιταριστικά ιδεώδη. Με αυτόν τον τρόπο, οδηγηθήκαμε ολοένα και περισσότερο σε μία μακροχρόνια διακοινοτική σύγκρουση και συνεπώς αποδεχτήκαμε το στάτους κβο που επιβλήθηκε από τις εθνικιστικές και ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι η εθνοτική – θρησκευτική σύγκρουση και η γεωγραφική διαίρεση αποτελούν τις ιδανικές δικαιολογίες για να διατηρήσουν οι εξουσιαστικές δυνάμεις αυτό το ιδιότυπο και παρατεταμένο 'καθεστώς εξαίρεσης'. Αυτό το αυταρχικό και καταπιεστικό καθεστώς προσπαθεί να διευρύνει την εξουσία του και να επεκτείνει την κυριαρχία του σε κάθε κομμάτι της ζωής μας. Η επίκληση αυτού του 'καθεστώτος εξαίρεσης' είναι αρκετή για να ανασταλούν εργασιακά, κοινωνικά, πολιτικά και περιβαλλοντικά δικαιώματα, αλλά και για να κατασταλούν ταξικοί αγώνες και κινηματικές δράσεις όλων των ανυπότακτων κομματιών της κοινωνίας, κυρίως των από κάτω και των απ'έξω. Σε αυτό το ιδιόμορφο αλλά και παρατεταμένο 'καθεστώς εκτάκτου ανάγκης', όχι μόνο παραβιάζονται τα δικαιώματα και παραγνωρίζονται οι ελευθερίες μας, αλλά καταργούνται ακόμη και οι ίδιες οι πρόνοιες της 'συνταγματικής νομιμότητας' και οι αρχές του 'κράτους δικαίου' της αποκαλούμενης 'αστικής δημοκρατίας'.
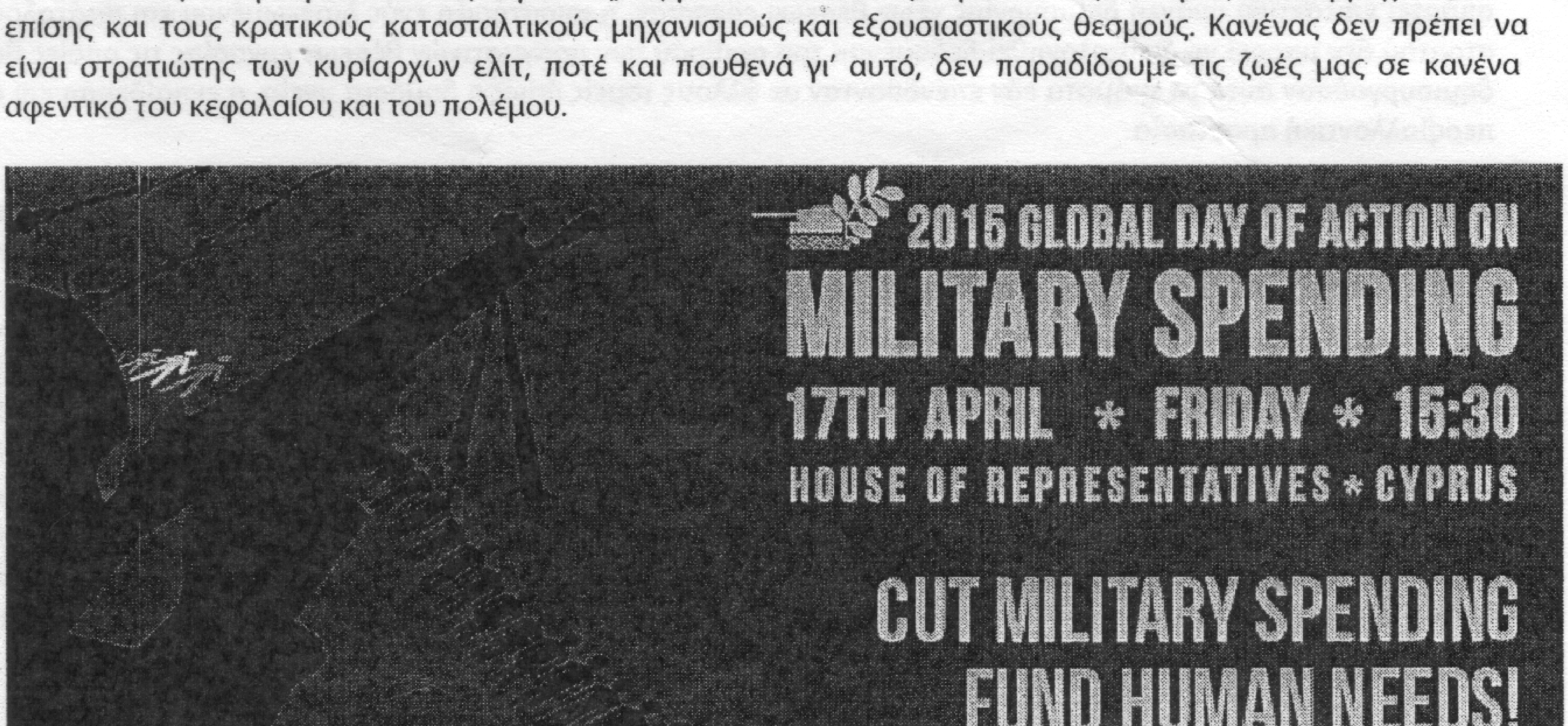
Πιστεύουμε ότι έχει φθάσει η ώρα για τους ανθρώπους της Κύπρου να ενώσουν τις δυνάμεις τους, να κινητοποιηθούν και να αντισταθούν στις κυρίαρχες εθνικιστικές ιδεολογίες, την κλιμακούμενη στρατιωτικοποίηση των ζωών μας και την επανεμφάνιση ακροδεξιών πολιτικών κομμάτων. Είμαστε ενάντια σε όλους τους εθνικιστικούς και ιμπεριαλιστικούς στρατούς, τις μετα-αποικιακές στρατιωτικές δυνάμεις και συμμαχίες, καθώς επίσης και τους κρατικούς κατασταλτικούς μηχανισμούς και εξουσιαστικούς θεσμούς. Κανένας δεν πρέπει να είναι στρατιώτης των κυρίαρχων ελίτ, ποτέ και πουθενά γι' αυτό, δεν παραδίδουμε τις ζωές μας σε κανένα αφεντικό του κεφαλαίου και του πολέμου.